

ಕಥನ ಪ್ರಬಂಧ

ಕೂತು ನಮ್ಮೂರು ಗುಡ್ಡಬೆಟ್ಟದ ಸಂದಿಗುಂದಿ ನುಗ್ಗಿ, ಸೇತುವೆ ದಾಟಿ, ಶೇಷನಾಗನ ಹೆಡೆ ಮೇಲೆ ಓಡಾಡತಿದ್ದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನ ರೀತೀಲಿ ಹೊರಗಡೆ ಪ್ರಪಂಚವ ಕಣ್ಣುಬಿಟ್ಟು ನೋಡತಿದ್ದಂಗೆ ನಮ್ಮೂರನಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಟ ಹೆಚ್ಚಾಯ್ತು. ಎಲ್ಲ ಧಳುಕು ಬಳುಕು ಶುರುವಾಯ್ತು. ಮೊದ್ಲು, ಕತ್ತಲಾದ ಮೇಲೆ ಈ ಕಾಡಿಗೆ ಬರೋಕೆ ಹೆದ್ರವು ಜನ... ಹಂಕಿತ್ತು.

ಸಂಜೆ ಮುಂದೆ ನಮ್ಮೂರ ದಿಬ್ಬದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಂಡು ನೋಡುದ್ರೆ ಒಳ್ಳೆ ಸೀರೆ ಮಡಿಕೆ ಹಾಕದಂಗೆ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಗುಡ್ಡಗಲು ಕಾಣಸಕಳವು ಹಸುರಿಗೆ. ಮದ್ದದಲ್ಲೀರೂ ಮನೆ ಹೆಂಚಗಳ ಸಂದೀಲಿ ಹೊಗೆ ಸುರುಲಿ ಬಿಟ್ಟಂಡು ಮೇಲೇಳತರಿದು. ದನಗಲು ಮನೆ ಕಡೆಗೆ ಮೇಯಕಂದೆ ಹೋಗತೀರವು. ಕುರಿಮರಿ ಗಿಡಕ್ಕೆ ಏರಕಂಡು ಸೊಪ್ಪು ಪರಿತೀರವು. ಸೂರ್ಯ ಮುಳುಗುವಾಗ ಹೆಂಗಿರದು ಅಂತೀರಾ? ಹೆಬ್ಬಾಳದ ಕೆರೆ ದೊಡ್ಡದು ನೋಡಿ. ನಡು ಮದ್ದದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗುಡ್ಡೆ ಇತ್ತು. ಸೂರಕ್ಕೆ, ಬೆಳ್ಳಕ್ಕೆ, ಮಾರುದ್ದ ಕೊಕ್ಕಿನ ಕೊಕ್ಕರೆ ಎಲ್ಲ ಮರಿ ಮಾಡೋವು ಅಲೇಯಾ... ನಮ್ಮೂರರು ಮೀನುಗಾಳ ಹಾಕಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ನಾನೂ ಹೋಗುವೆ, ಜೊತೇಲಿ. ಆಗ ನೋಡಿದೀನಿ, ಅಯ್ಯೋ! ಸಾಯಂಕಾಲ ಆದ್ರೆ ಸಾಕು. ನಮ್ಮ ಮಾತು ನಮಗೇ ಕೇಳದಂಗೆ... ಕಿವಿ ಕಿತ್ತೋಗ ಹಂಗೆ... ನಡುಗಡ್ಡೆಲಿ ಹಾರಾಟ ತೂರಾಟ ಮಾಡವು ಅಲ್ಲಿ. ಕ್ರಾ... ಕ್ರಾ ಅನಕಂಡು! ಗೂಡು ಸೇರೋ ಹೊತ್ತಲ್ಲಾ? ನಮ್ಮೂರ ದಿಬ್ಬದ ಮೇಲಿಂದಲೂ ಆ ನೀರು ಕಾಣಸದು... ನೋಡಬೇಕು ಅಲ್ಲಿ. ಸೀತಾಫಳೆ ಹಣ್ಣು ಮಸ್ತು. ಆ ಗುಡ್ಡೆಗೆ ಈಜಕಂಡು ಹೋಗೋರು ಕುಯ್ದು ತರೋರು ಅನ್ನಿ.

ನಮ್ಮೂರು ಗುಡ್ಡೆ ಮೇಲೆ ನಿಂತೆ ಅಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕಿಪಾಲು ಸಾರಿಹೋಗತೀರವು. ಆ ಚಂದವ ನೋಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು ನೀವು ಗೀತಾವೆ. ಆಕಾಶ ಅನ್ನೋ ಆಕಾಶಾನೆ ಥರಂತರ ಹಕ್ಕಿಯ ಸರಮಾಲೆ ಹಾಕ್ಕಂಡಿದ್ದೆ, ಕೆಂಪು ಕುಂಕುಮ ಇಟ್ಟಂಡು ಲಕಲಕನೆ ಕೆಂಪಾದಂಗೆ ಓಕಳಿ ನೀರ ಚೆಲ್ಲಂಡಿರದು ಮೈಮೇಲೆ, ಹಂಗೆ ಅದನ್ನ ನೋಡಕಂಡು ಬೆರಗಾಗಿ ಗುಳುಕಾಗುಳಕನೆ ನೀರಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗೇಬಿಡನು ಸೂರ್ಯ, ಅವನು ಮುಳುಗದ ನೋಡದೆ ಒಂದು ಚಂದ. ಆ ಬಣ್ಣದ ಬೆರಗಿನ ಸುತ್ತ ತಿರುಗಿ ನೋಡುದ್ರೆ, ತಣ್ಣಗಿರೋ ಹಸಿರು

ಹಾಸು ಕಾಣಸದು, ಅದನ್ನ ನೋಡತಾ ನೋಡತಾ ಇರೋವಾಗಲೇ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಹುಲ್ಲು ಹೊರೆ ಹೊತ್ತು, ದನಕರ ಎಳ್ಳಂಡು ಬರೋದು ದೂರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಸದು, ಅವರ ಜೊತೆ ಹಂಗೆ ಹೋಗಿ ಮನೆ ಸೇರಕೋತಿದ್ದಿ. ಸೌದೆ ಸೊಪ್ಪು ತಗಂಡು ಕುರಿಮರಿ ಎಳ್ಳಂಡು ದೀಪ ಹಚ್ಚಿ ಹೊಕ್ಕೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬಿಡತಿದ್ದಿ ಅನ್ನಿ. ನಮ್ಮಜ್ಜಿ ಬುದ್ಧಿ ಗಾಬು ವರೆಸಿ ದೀಪ ಹಚ್ಚಿರೋದೊ. ಅಮೇಲೆ ನಮ್ಮಮ್ಮನು ಬಿಸಿ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡದು. ನಮ್ಮಣ್ಣಯ್ಯನೂ ನಾನೂ ಒಂದೇ ತಟ್ಟೆಲಿ ಕುಂತು ಉಂಡು ಮಲಗಬಿಡತಿದ್ದಿ. ಸೀಮೆಣ್ಣೆ ಮುಗ್ಗೋಗುತ್ತೆ ಅಂತ ನಮ್ಮತ್ತಮ್ಮ ಬೇಗ ಮಲಕಳದಿದ್ದೆ ಬಯ್ಯದು...

ಆಗ ಅವ್ರಿಗೆ ಬೆಳಗಿಂದ ಸಂಜೆವರ್ಗೂ ಬಯ್ಯಲಲ್ಲಿ ಕೆಲ್ಲ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಗೊತ್ತಾಗ್ನಿನಿಲ್ಲ... ನಮಗೆ ಈಗ ಬರಿ ಇಷ್ಟಗಲ ಮನೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಕಳದು ಕಷ್ಟ ನೋಡಿ. ಹೆಂಗಾಗಿದೀವಿ? ಬಿ.ಪಿ. ಶುಗರ್ರು ಎರಡೂ ಬಂದುಬಿಡತು, ಇನ್ನೂ ಐವತ್ತು ವರ್ಷ ನಂಗೆ. ನಮ್ಮಪ್ಪಂಗೆ ಈಗ 67 ವರುಷ... ನೀವು ನಂಬಲ್ಲ ಗೀತಾವ್ರೇ... ನಮ್ಮಪ್ಪ ಈಗಲೂ ಭಾನುವಾರ ದಿಸ ಮಧ್ಯಾನ ಮರಿಮಾಂಸದ ಸಾರು, ಒಂದು ಮುದ್ದೆ ಹಿಟ್ಟು ಉಂಡು ಹೋಗಿದ್ದೆ ತಣ್ಣಗೆ ಅರಳಿಕಟ್ಟೇಲಿ ಮಲಗ್ಗಿಡತ್ತೆ. ಚರ್ಚಿ ಮಾಂಸ ತಿಂದು ಒಂದು ದಪ್ಪ ಮುದ್ದೆ ಊಟ ಮಾಡಿ ಅರಗಿಸ್ಕಂತರೇಲಿ ಇವತ್ತಿಗೂವೆ, ಅವತ್ತಿಂದ ಕಷ್ಟವಾನಿ ಜೀವಗಲಲ್ಲವು?

'ಹಾಗಾದ್ರೆ ನಿಮ್ಮ ಅಸ್ತಿಮನೆ? ನಿಮ್ಮನೇವು ಏನ್ ಮಾಡತಾರೆ?' ಗೀತಾಳ ಮಾತಿಗೆ ಪದ್ಧೆ ಬೇಸರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಳು.

'ನಮಗೆ ಒಬ್ಬನೇ ಅಣ್ಣನು ಚಂದ್ರಣ್ಣ ನಮ್ಮೂರಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಅವನು ಒಳ್ಳೆ ಹೆಸರು ಇಟ್ಟುಂಡಿದನೆ. ದೇವು ಎತ್ತೋ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ಭೂಮಿ ವಿಚಾರದವರ್ಗೂ ನಮ್ಮವರೆಲ್ಲ ನಮ್ಮಣ್ಣಯ್ಯನ ಹತ್ತಕ್ಕೆ ಬರ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮಣ್ಣಯ್ಯನೋರು ಬುದ್ಧಿವಂತರು, 74ನೆ ಇಸವೀಲಿ ಇರ್ಬೇಕು. ಈ ಮಾವಿನಮರದ ಗದ್ದೆ ಬಿ.ಡಿ.ಎ ವಹಿಸ್ಕಂಬಿದ್ದು, ಅಮೇಲೆ ನಮ್ಮಣ್ಣ ಹುಷಾರಾಗ್ನಿಟ್ಟು, ನಮ್ಮಜ್ಜಿನ ಕಳ್ಳಿ, ಡಿ.ಸಿ. ಕಾಲಿಗೆ ಬೀಳ್ಳಿ, ಗೊಲ್ಲಹಳ್ಳಿಲಿ ಇದ್ದ ಐದಾರು ಎಕ್ರೆ ಜಮೀನು ಉಳಿಸ್ಕಂಡು, ಸೈಟ್ ಮಾಡಿ ಚೂರು ಚೂರೇ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮಗಳ ಮದ್ದೇನೂ ಮಾಡಿದ್ರು. ಅವು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್